

γραφούν πολύ περισσότερα διὰ τὸν νεκρὸν καλλιτέχνην· πολὺ θέλωμεν νὰ γνωσθῇ μία ὥραία μελέτη ποὺ ἔγραψεν ὁ κ. Ν. Βασιλειάδης, ὁ γνωστός ἱατρός ἀπὸ τὸ Φανάρι καὶ στενὸς φίλος τοῦ ποιητοῦ. Τὴν ἐδημοσίευσεν πρῶτα εἰς τὴ μικρὴ «Ἐφημερίδα» τοῦ Καμπούρογλου, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰουνίου τοῦ 92, καὶ ἔπειτα ἐκτενέστερον συμπληρωμένην εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τὸ προπερσινόν. Ἀξιίζει νὰ διαβασθῇ.

I. ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

«Ὁ μῦθος τῶν μνηῶν» ὁ Ἀπρίλης, ὅπως γιὰ μυριοστή, καὶ ἴσως καὶ γιὰ περικλινῶ, φερόμενος ὄνομα βαπτίσθηκε καὶ τὴν περασμένην ἐβδομάδα, δὲν εἶναι ὅσο τὸν θαρροῦμε καλός. Μοιάζει νᾶναι τὸ πρῶτο τριαντάφυλλο τῆς χρονιᾶς, μὲ τὸ μεγαλύτερον ἀγκάθι κρυμμένο κάτω ἀπ' τ' ἀπαλά του φυλλαράκια.

Διάβασα σὲ μιὰ παληὰ μὲ πολὺ παληὰ στατιστικὴ πῶς οἱ ἐπιφανέστερες γυναῖκες πέθαναν στὸν Ἀπρίλη. Ἦταν λοιπὸν ἐπιρόθος, τίς ξεπᾶστρον ἐκείνες καὶ ἄνοιξε τὸν δρόμον εἰς τὴν πρόδοτον τῆς νεοτέρας γυναικός. Ὡστε ὑπ' αὐτὴν τὴν ἐποψὴν ἦσαν καλὸς καὶ μῶλα ταῦτα τίς τσιμπᾷ καὶ αὐτὲς μὲ πολὺ λατρὰ μὲ τίς μικροῦτσικες ἀπογοητεύσεις. Τίς φέρνει τὴν κατ' αὐτὸ ἄνοιξη μὲ τὰ χιλιόχρωμα λουλούδια, μὲ τὰ τρελλὰ τους ὄνειρα, ποὺ, σὰν ἐκείνα, πολὺ σπάνια καρποφοροῦν καὶ αὐτὰ. Ξανοίγουν οἱ καρδιές καὶ ἄλλες βλέψεις καὶ κλείουν ἀμέσως—εἶναι πολὺ τρυφερές στὴν πρώτη τῆς αὐγῆς... ψυχρολουσίᾳ ποὺ θαρρεῖ στὴν μοναχικὰ τους συναποφύρουν καὶ τὸ πρῶτο κρῖον—πρόωρα σχηματισμένην ιδέαν τῆς ζωῆς—ἄλλες φυλάγουν ἀκόμα, ξεγνοῦν τὸ πρῶτο ψῆχον στὰ βλέμματα τὰ ζεστά τοῦ πρωτοῦ ἡλίου καὶ σὰν τίς πεταλούδες μὲ τὰ λουλούδια ποὺ ξεραίνονται καίνε στὴ φλόγα τὰ φτερά τους.

Σπάνια μῶλα ταῦτα βλέψεις ποὺ καὶ ποὺ καὶ ἀποποιεῖ σὰν πεισματάρικα μπομπουκία, ποὺ ἐπιμένουν καὶ τὸ κατορθώνουν νὰ μείνουν κλειστές μ' ὅλη τὴ φλογιστικὴ ζέστη τοῦ ἡλίου! Μ' ἀντὶ νὰ θαυμάσουν τὴ δύναμίν τους τίς θεωροῦν ἐκφυλισμένες ἢ συνηθέστερον δὲν τίς πιστεύουν.

Πιστεύετε τίς μαντίες; Ὅχι βέβαια· γιατί ἀλήθεια εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ πέρασεν ἡ πίστις εἰς αὐτὰς ἂν καὶ ἡ μόδα τους ξαναγεννήθηκε.

Τώρα στὸ Παρίσι μιὰ κόρη ἰσχυρίζεται πῶς τὴν ἐμπνέει ὁ ἀρχάγγελος καὶ προλέγει εἰς ὅλους τὸ μέλλον. Τρέχει λοιπὸν ὅλος ὁ κόσμος πατεῖς με πατῶ σε νὰ ἀκούσῃς τί θὰ πῇ. Καὶ ἐννοεῖται, ὁ καθεὶς ἐξηγεῖ τὰς μαντείας τῆς κατὰ τὴν ἰδικὴν του ιδέα καὶ τὸ συμφέρον του.

«Τὴν ρώτησα, λέει ὁ Ζολᾶ, ποῖα θὰ νᾶναι ἡ φιλοσοφικὴ κατὰστασις τῆς Γαλλίας στὸν προσεχὴ αἰῶνα. Λαμπρὰ, μέγας φιλοσοφικὸς αἰὼν. Τὴν ρώτησα ποιοὶ σημερινοὶ συγγραφεῖς θὰ ζοῦν καὶ τότε στὸν θαυμασμὸ τῶν ἀνθρώπων. Μοὶ ἀπάντησε πῶς εἴξερε τὰ ὀνόματά τους, μὰ δὲν ᾔθελε νὰ μοῦ τὰ πῇ· τὴν ρώτησα ποιοὶ ἦταν τὸ μέλλον δυὸ νέων μυθιστοριογράφων ποὺ ἀγαπῶ. Ἐγνώριζε τὸν ἕνα, ἦταν φανερό, μοῦ τὰπέδειξε γιατί ἔκαμε μνείαν ἐνός συμβεβηκότος μὲ κύρος, καὶ τοῦ προεῖπε θρίαμβον, ἐνῶ πολὺ συγκεκριμένα μίλησε γιὰ τὸν ἄλλο, ποὺ μοῦ φάνηκε πῶς δὲν τὸν κολάζερε. Μὲ δυὸ λόγια σὰν τοὺς ταπεινοὺς θνητοὺς, δὲν λείει παρὰ ὅτι κολοῦρεται».

Ἀπίστευτα ἔ; Καὶ ὅμως τί καλὸ θᾶτανε νὰ τὰ πιστεῖτε κανεῖς. Ἔτσι νᾶσαι πεπεισμένος πῶς ἐκείνο ποὺ θὰ σοῦ πῇ τ' ἀραδιασμένο χαρτί εἶναι ἀλήθεια καὶ ἂς πᾶει νὰ μὴ ἦναι. Μπορεῖ νᾶναι κακό, μπορεί νᾶναι καλὸ αὐτὸ ποὺ θὰ πῇ, μὰ θὲ νᾶναι ἀσθημα βέβαιον, θὲ νᾶναι πίστις σὲ κατὰ τυφλὴ, θὲ νᾶναι ἐλπίδα μέσ' στὸν ἀπελπιστικὸ μας αἰῶνα.

Τώρα εἶναι τῆς μόδας καὶ ἡ χειρομαντεία· τὴν ἀρέσουν πολὺ στὰ σαλόνια, ὅχι διὰ τὰ πράγματα ποὺ ἀκόποτε ἀποκαλύπτει· ἔτσι ἐκ συμπτώσεως καὶ ἀρχετὰ νόστιμα, ὅσο διὰ τὸ πρακτικώτερον μέρος, ὅτι ἐπιτρέπει νὰ κρατήσῃ κανεῖς καμπόσα λεπτὰ ἐνὰ ἕμμορφο ξεγαντωμένο χεράκι.

Τὰ ποῖο ἕμμορφο χεράκι ἔχουν οἱ Ἀμερικανίδες τοῦ Βορρᾶ. Ὑστερα ἔρχονται μὲ τὴ σειρά οἱ Αὐστριακές, οἱ Ἑλληνίδες καὶ τελευταίαις οἱ Παρισινές ποὺ μόνες ξέρον νὰ τὰ περιποιηθῶν. Οἱ Ἰσπανίδες ἔχουν μικρὸ χερί μὲ παχειὰ δάκτυλα. Οἱ ρωσίδες ἔχουν περὶ μακρὰ χερί καὶ ἄλλα κλοκακωμένα, οἱ ἀγγλίδες ξορὰ ἐνῶ οἱ γερμανίδες πλατεῖα μὲ ἀκομψὰ καὶ μακρὰ δάκτυλα.

Γ. Ι. Κάρ.

Μικρὰ χαρτάκια.

7. Ποιὰ γειτονιὰ προτιμάτε;
8. Πῶς εἴμπορεῖ κανεῖς νὰ περάσῃ τὸ γεγῆρι, χωρὶς νὰ στενοχωρηθῇ;
9. Πότε καθεὶς τοῖσθε ἄδειο τὸ κεφάλι του;

Ἀπάντησις εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ II ἀριθμοῦ τῆς «Φιλολογικῆς Ἠχοῦς».

1. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σὲ μιὰ κλωστή.
2. Ἀρ' ἔχῃ μακρὰ καὶ γερά πόδια καὶ 2ον ἂν γυρίσῃ μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὰ πόδια ἐπάνω ὥστε νὰ βλέπῃ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ κάτω του.